

καλυφθείς ὑπὸ φρενιτιωδῶν ἀλαλαγμῶν καὶ ἐν σῶμα λευκόν, βαντιζόμενον ὑπὸ αἵματος, ἐκυλίσθη χαμαὶ ἐν σφαδασμῷ.

Τὰ παιδία ἐλιποθύμησαν. Ὁ κόσμος ἐξηλείφθη δλόκληρος ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν των, ἀλλ' ἡ εἰκὼν τῆς σφαζομένης μάρτυρος μητρὸς των, ἣτις ἀπέθανε διὰ τὴν αὐτὴν σῶσιν, δὲν ἔπαυσε ποτὲ διαγραφομένη τρομερὰ καὶ ζῶσα πρὸ αὐτῶν ἐν ὅλῃ τῇ ἀκρότητι τῆς φρίκης της καθ' ἅπαντα αὐτῶν τὸν μετέπειτα βίον.

Διότι ἀμφοτέρω τὰ παιδία ἐκεῖνα ἐσώθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἡ δὲ μικρὰ ἐκείνη κορασὶς, μετὰ ἔτη πολλά, ἐγκατεστημένη πλέον ἐπὶ τοῦ ἐλευθέρου ἐδάφους τῆς Ἑρμουπόλεως, διηγέθη πολλάκις κλαίονσα πικρῶς τὴν ἀνωτέρω σπαρακτικὴν ἱστορίαν πρὸς τὰ τέκνα της, ἐν τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ὁ γράφων τὰς παρούσας γραμμὰς.

31 Μαρτίου 1902.

ΙΩ. Γ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ



Ποῖος κυβερνᾷ καὶ βασιλεύει

Ὁ πυροσβέστης. Ἀχ! βασίλισσά μου! Ἄς λένε πῶς τὸ κουδέρνο μᾶς κυβερνάει. Μωρ' ἐσεῖς κ' ἡ κυβερνάντες μᾶς διοικῆτε καὶ βασιλεύετε!...

Ἐκείνη. Σήκω, χριστιανέ μου, ἀπάνω, καὶ μὴ λές ἀνοησίες. Θὰ τὸ πῶ τοῦ λοχαγοῦ σου.

Ὁ πυροσβέστης. Χμ! τὸ 'πέτυχες! Ἄμ' καὶ 'κεῖνος, ἅμα σὲ ἰδῇ, θὰ λέει περισσότερες!...